

Βγάλε τη μάσκα σου και φόρα με.
Της λύπης ζώνη σ' έχει δέσει.
Άσ' τις συμπτώσεις να υπάρχουνε.
Στο δρόμο σου όποιος θέλει ας πέσει.
Σε ενοχές κρυβόσουν να μη δεις
αυτά που σ' είχαν εγκλωβίσει.
Φόρα τις σκέψεις και τα θέλω σου.
Δεν έχεις τίποτα να κρύψεις.
Βγάλ' τη μάσκα και πάμε
Στα τυφλά περπατάμε
Το αστέρι σου θα 'μαι
Όπου και να 'μαι.
Τις ουλές δε φοβάμαι
Να το ξέρεις γερνάμε
Μη λυπάσαι και πάμε
Όπως και να 'μαι.
Βγάλε τη μάσκα σου και φόρα με.
Το πρόσωπό σου μου' χει λείψει.
Άλλες δυο στάλες παρελθόν να πιείς.
Το ψέμα μόνο, θα σε πνίξει.
Ποιες εμπειρίες θα σε κάνουνε
της σφίγγας το αίνιγμα να λύσεις;
Τα παραμύθια τα σκαρώνουνε
για να σε κάνουν να γυρίσεις.
Βγάλ' τη μάσκα και πάμε
Στα τυφλά περπατάμε
Το αστέρι σου θα 'μαι
Όπου και να 'μαι.
Τις ουλές δε φοβάμαι
Δεν πειράζει γερνάμε
Μη λυπάσαι και πάμε /μη διστάζεις και πάμε
Όπως και να 'μια / όπως και να 'σαι!

Γιώργος Μηλιώτης

*Στου Αίμονα την αγωνία έχω υπάρξει.
Και του Ορέστη τα οράματα έχω δει.
Στης Αντιγόνης το φουστάνι έχω κλάψει.
Της Ιφιγένειας τον κόσμο έχω ντυθεί.*